

TELEGRAFULU ROMANU.

Nr. 52 ANULU XXI.

Sabiiu, in 28 Iuniu (10 Iuliu) 1873.

Telegrafulu ese de dōne ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiiu la expeditiur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cātra expeditiur'a. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte pārti ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu an 8 fl. Iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intāi a ora cu 7 cr. sirul, pentru a dōu a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune

la

„Telegrafulu Romanu“

pre o jumetate de anu (Iuliu—Decembre) alu anului 1873. — Pretiulu abonamentului pre 1/2 de anu e:

Pentru Sabiiu 3 fl. 50 cr. v. a.

Pentru Monarchia austro-ungurēscā 4 fl. v. a.

Pentru Romani'a si strainatate, 6 fl. v. a.

DD. abonanti sunt rugati a nu intardiā cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugāmu a se scrie curatu, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandāmu on. publ. avisurile postali, (Posta-Utalyany. — Post-Anweisung.) cā impreunate cu spese mai putiene si cā mai sigure pentru inaintarea banilor de prenumeratiune la

Editor'a „Telegrafulu Romanu“
in Sabiiu.

Telegrame-respunsuri.

(vedi nr. tr.)

Cernauti. Domnului Pope'a Vicariu archiepiscopescu. Sabiiu Transilvani'a.

Comitetulu societātiei pentru cultur'a si literatur'a romāna in Bucovina petrunsu de doreea pentru perderea membrului ei onorariu, Esce-lentiei Sele P. Archieppu si Metropolitu Bar. Andreiu Siagun'a, stelpului neclintitu alu bisericeii ortodoxe, scutului puternicu alu natiunei romāne, prin concludulu sea din siedinti'a de adi se inso-tiesce la espressionea doliului comunu.

Calinciucu, vice-presied.

Calinescu, secretariu.

Sabiiu 27 Iuniu.

Suntu optu dile de cāndu se asiediaa in momentu remasitiile nepretinitului, in viētia din partea multoru marimi parve sēu mici invidiatului si despretiuitului barbatu; resunetele durerōse din lōte pārtile provinciei nōstre metropolitane inca nū au incetatu; doliulu 'lu cetesce omulu inca in oglind'a multoru inimi, daru cu lōte aceste constitutiunea si interesulu bisericeii si ceru tributulu loru indispensabile.

Dupa cātu amu pututu aflā este sciutu, ca in 9 Iuliu se va adunā consistoriu metropolitānu spre a face cele de lipsa pentru convocarea congresului electivu.

Suntēmu pentru prim'a ōra, de cāndu esista statutulu organicu, la aplicatiunea legiloru in adeveru liberale, la alegerea unui prelatu bisericescu, si pentru aceea credēmu, ca este cu atātu mai vertosu a se dā conveni'a insemnatate actului de alegere.

Actulu si rezultatulu lui au sa fia conduse numai si numai de spiritulu creatorelui institutiunilor bisericeii nōstre, de iubire crestina si prin acest'a de acea salutarā niscintia, cā printr'ens'a sa se inaintēdie binele comunu alu crestinilor nostri din provinci'a metropolitana intrēga.

Actulu si rezultatulu aplicatiunei statutulu organicu ce ne stā inainte mai au si insemnatate aceea, ca ele nu privescu numai pre crestinii nostri, carī stau in nemidilocita atingere cu statu-lu organicu, ci cā nisce midilōce spre inaintarea si sustinerea ordinei in societatea omenēscā din statu, ele privescu sēu atingu si pre cei-lalti con-celatiēni si pre statu; cāci statulu pentru aceea dā

autonomi'a ingradita prin legi bisericeii cā si dens'a sa-i vina intr'ajutoriu acestoi'a cu religiozitate si moralitate ce are sa o respandēscā biserice'a intre ōmeni.

Consideratiunile aceste credēmu, ca voru fi ale tuturor romāniloru din provinci'a metropolitāna si in intielesulu acestor'a credēmu ca se facu prega-tirile din partea membriloru ce se voru adunā nu preste multu tempu in congresulu electivu.

Consideratiunile aceste credēmu mai departe, ca voru fi ale congresului intregu, pentru ca numai asiā se pōte crede in adeveratulu si sincerulu doliu, pentru si dupa repansatulu, carele prin staroint'a sea de feru, dovedita in multe si grele lupte, au sciutu esoperā bisericeii sele dreptulu cu totulu perdutu de 150 de ani incōce.

Romānii gr. or. din provinci'a nōstra metropo-litana nu voru face mai bine decātu cāndu voru cautā a tienē in neatinsa veneratiune legile ce le posedu si cāndu spre acēst'a voru concedere condu-cerea afaceriloru sele acelu, despre carele aucon-vingerea neclatita, ca va padi legile in integritatea lor, fāra de a cautā in fali'a cui-va decātu in cea a dreptātiei.

Prin acēst'a se va radicā monumentulu celu mai tare si mai impunetoriu barbatulu pre carele'lu jelimu, monumentu, care inse cu cātu va traī mai multu cu atātu va cuprinde si generatiunea nōstra pre-sente in trensulu, si va deveni unu monumentu alu generatiunei presente, in a cārei viatia s'a desgropalu metropoli'a cea acoperita de vitritigātati politice si in a cārei viētia s'a pusu basea renascerei viētiei nōstre nationale-bisericesci.

Intre delegatiunile tramise anume la inmor-mentarea Escel Sele Archieppului si Metropolitulu Andreiu Bar. de Siagun'a ni se spune ca au mai fostu un'a dela Oravitia si alt'a dela Lugosin. Au mai fostu si alte mai cu sēma din Transilvani'a, despre cēri fiindu multe facēmu numai in generalu amintire.

Dela Brasiova primirāmu urmatōrea cores-pundintia:

Brasiova, 24 Iuniu 1873.

(C.) Multu stimate domnule redactoru! Da-mi voia a-ti descrie in liniiamēte generali doliulu, care l'a manifestatu crestinii romāni brasioveni de relig. ort. or. petrunsi de adēnca jale si durere petrundietōre in dilele, de cāndu neevitabil'a Libitina rapi dintre cei vii o viētia atāt'a de scumpa, atāt'a de nereparabila bisericeii romāne ort. si natiunei romāne din imperiulu Austro-Ungariei, viēti'a omului providentialu, ba a celui mai mare Metropolitu intre Metropolitii, Andreiu Baronu de Siagun'a. Dupa ce se respandī trist'a sciire despre repausarea Metropo-litulu, a adoratulu nostru Metropolitu, fruntasii brasioveni, negutiatori, preoti, profesori, meseriasi etc. tienura spontanēu o adunare consultativa in sal'a Gimnasiulu romānu. Aci se stabili program'a ur-matōre: mergerea la Sabiiu spre a asistā la actulu inmortentārei a unui numeru sōrte considerabilu de crestinii de tōte clasele, dupa cum i-ati si vediatu; doliu, carele sa-lu pōrte romāni brasioveni gr. or. in cursu de 2 septamāni, sa se radice stindarde nationale imbracate in doliu pre tōte edificiele pu-blice rom. ceen ce se si esecutā indatu; sa se tienā precisu la ōra inmortentārei si in Brasiova la bi-serice'a St. Nicolau progrebani'a pentru episcopu, ceea ce se seversī intocm'a. La acestu actu asistā junimea scolara condusa de vre-o cāti-va profesori remasi aici pentru supravegiare. Este de notatu, ca scolarii luasera spontanēu semne de doliu, ceea ce dovedesce ca si generatiunea juna a fostu pe-trunsa de dorere pentru perderea ce a incercatu bi-serice'a si natiunea romāna. Inca in acēsta adunare se decisese, cā in Duminec'a proxima sa se tienā

parastasu pentru odichn'a sufletului inaltului defunctu. Dupa ce reintorcēndu-se ōmenii dela Sabiiu, se luara mesurile necesare si se facura preparative spre acestu scopu, astadi la 9 1/2 ōre se celebrā S. liturgia cu parastasu totu in biserice'a S. Nicolau. Unu catafalcu maretu radicatū aprōpe de altariu, a cāru catapetēsma erā acoperita de fatiulu negru de susu pāna josu anōciā de jā intratorului in bi-serica actulu de doliu pentru Metropolitulu Siagun'a. Tactulu, cu care sciū sa arangieze acēsta festivi-tate de jale, comisiunea alēsa spre acestu scopu spriginita de onorabilulu comitetu parochialu dela S. Nicolau si alti barbatu negutiatori de inima din Bra-siova, da dovedā despre simtiemētele sele nobile, rezultate ale culturai adeverate de spiritu si de inima. Dupa terminarea S. liturgiei celebrate de parochiiu loculu, sub decursulu cārei'a cornu ren-niunei romāne de cantāri si gimnastica esecutā si de asta data frumōsele nōstre cantāri liturgice si de parastasu cu cunoscut'a-i esacitate, se terminā actulu acest'a maretu cu dōne cuventāri de pro-amvonulu invescutu in doliu; un'a se tienū de re-verendissimulu dnu protopopu Ioanu Petricu, carele revelā cu laudabil'a desteritate oratorica faptele si meritele Metropolitulu Siagun'a din punctu de ve-dere bisericescu; iēra a dōu'a cuventare o rostī dlu Dr. Ioanu Mesiot'a. Oratorulu petrunsu de insem-natate obiectulu satisfaciū pre deplinu acceptārei publiculu alesu si si deslegā problem'a ce si-o propusese cu celu mai stralucitu succesu. Intr'o limba alēsa si clasica chiaru cu tactu f'nu si cu-noscintia chiara de causa, cu o moderatiune insu-sita spiriteloru agere desfasiorā Dr. Mesiot'a activi-tate Metropolitulu Siagun'a, pre tērenu literariu si scolasticu precum si politico-nationalu!

La acestu actu jalnicu si petrundietoriu de inima luara parte: intregu corpulu ofiterescu alu garnisōnei stationate aici; autoritātile civile locale, notabilitāti de deosebite categorii, precum: doctori de medicina, redactori, cetatiēni distinsi, etc.

Incheiu dle redactoru! aceste linii scurte cu acea convicțiune firma, ca o natiune, carea si scie pretiui pre barbatii sei de merite si in viētia-le si dupa mōrte are viitoru si nū pōte peri. Feca pro-vedinti'a divina, cā ran'a ce s'a infliptu in inim'a bisericeii ort. din Ungaria si Transilvani'a prin o perdere de asiā mare intensitate, sa se vindece prin alegerea unui barbatu, demnu succesoru alu neuitatulu archiereu, carele si-a pusu sufletulu seu pentru turm'a sea. Fia!

Revist'a de Diurnale.

Cu privire la repausarea Prēsāntiei Sele pa-rintelui Mitropolitu Andreiu Baronu de Siagun'a, da Redactiunea „Gur. Sat.“ unu supplementu in care cetimu:

La o parte glum'a; sa imbracāmu doliu!

Anulu 1872 a fostu pentru romāni unu anu de doliu. Genii tempului, in care traimu, ōmenii, prin a cāroru lucrare s'a datu directia miscārei nōstre de astadi, unulu cātu unulu s'au stinsu din viētia, lasāndu in urm'a loru unu suveniru scumpu, comōr'a de gāndiri, ce au adunatu in viētia. Eli-adu, Bolintineanu, lanco, trei spirite de o potriiva providentiale, trei caractere de o potriiva candidē trei ōmeni, ce de o potriiva nū suntu nascuti din ōmeni, ci rezultati din vremea, in care s'au inal-tiatu, toti trei de o potriiva jertve ale reactiunei tempului, in care au lucratu, in anulu 1872 se stinsera si tropesce din viētia.

Anulu 1873 numai pucienu este unu anu de doliu. — Abiā se limpedi miscarea produsa in su-flete la mōrtea domnului romanu Alessandru Ioanu I Cuz'a, unu nou doliu imbracāmu la stingerea din acēsta viētia a marelui Archiereu Andreiu, — unulu celu dintāiu Domnu alu romāniloru uniti, altulu celu dintāiu Metropolitu alu romāniloru eliberati,

unul creatoriu al independenței cetățienesci, altul creatoriu al independenței bisericești.

Vremile vinu; vremile se duc; omenii și armăia; se stingu generațiile, când ele se lipsesc de centrele lor. În anul 1872, prin esirea din viața alui Eliadu, Bolintineanu și Iancu s'a stinsu generația ce a lucrat la 1848; în anul 1873, prin esirea din viața a domnului Alessandro Ioanu I. și a Metropolitului Andrei s'a stinsu generația, ce a lucrat până la 1866.

Mărtea este o întempestare serbătorască. A muritu Eliadu; a muritu Bolintineanu; a muritu Iancu; a muritu Alessandro Ioanu I. cei rămași în viața au îmbrăcat doliu, i-au înmormântat și au cântat imnuri de marire. Fiesc-care mărtea a fost o ocaziune de serbătoare jalnică. — A muritu Metropolitul Andrei: cei rămași în viața voru îmbrăca doliu, și voru înmormânta și voru cânta imnuri de marire. Și a lui mărtea e ocaziune de serbătoare jalnică.

Sufletele mari au înse unu semn, al lor propriu: a lor mărtea este bogată în urmări. O mari sunt cei aleși: chiar și mărtea lor este unu câștig pentru popor, din care faceau parte!

Numai în întunerec scim, ce este lumină; numai când nu sunt mai mult, scim ce am pierdut în omenii mari, ce am avut. — Metropolitul Andrei nu este mai mult: acum, acum și numai acum, scim cine a fost Metropolitul Andrei, acum, când, lipsindu omul, privim numai faptele lui, numai rezultatul lucrării sale, numai ideile, ce ni s'au hereditat dela densu.

Eata semnul omenilor mari: la mărtea, cuprinsul sufletului lor devine o parte a bogăției sufletesci a poporului întreg; la mărtea plângem pre aceia, pre cari i-am gonit în viața; după mărtea rădicăm monumentu de piatră acelor, asupra cărora în viața am aruncat piatră.

Eliadu a muritu nebu; Bolintineanu a muritu nebu; Iancu a muritu nebu: au desperat în lumea, în care se aflau. Alessandro Ioanu I. a muritu gonit din țară stramosilor sei: a fost gonit de către lumea, în care se află. — La mărtea, totu acea lume i-a prămarit.

A muritu Metropolitul Andrei: sa ne dăm seama de faptele lui, de viața lui, de ideile lui și de totu, ce ni s'a hereditat dela densu, sa ne dăm și, fiindu drepti într'acestu momentu serbătoresc, sa întrebăm, ce am fost noi în viața lui.

Metropolitul Andrei a trait în mijlocul nostru și într'ea lui viața tuturor ne este cunoscută. Elu nu a trait într'unu ceru, ci în popor.

FOIȘIŢĂ.

Memoriei

Metropolitului Andrei.

Că tresnetu ce cade din viscolu cu noru,
O scire 'ngrozitoare strabate la popor, —
E mortu Andrei Siagun'a, Metropolitul mare!
Ce-a fostu nației se se unu geniu de scapare.

Si mii de animi triste cu ochi lacrematori.

Suspine grele 'ndreptă la-a lor archipastoriu!

* * *

Biserica-ortodoxa cu credincioși români,
A fostu pritu holita, că 'n vecuri de pagani,
Pradată de-a ei drepturi din legile creștine
Si-adusa l'umiliția sub cărmelile straine.

Dar' d'ieu tramise unu bravu archipastoriu

Ce se făcu prin lupta alu ei restitutoriu!

Si clerulu cu-a sea s'orte, de c'abe rele-urdu
Se fia 'n întunerec, seracu, despretiuitu,

Prin Elu 'si capelase întâia sea lumină,

Prin Elu speranția dulce de diu mai senină, —

Căci i-a deschis și calea la mândru viitoriu,

Se aiba turmă buna unu veneratu pastoriu.

Aceste nu sunt toate, căci este foarte multu,

Aceea ce barbatulu doritu a facutu.

Istoria romanăscă cu fala ni va spune

Că ce fusese densu la dulce sea națiune ?!

De-atâtea institute întâiulu fundatoriu,

De-atâtea 'nteligenția parinte crescătoriu!

* * *

Dar' vai! că 'n asla criza, cărmaciulu labaritu

Scapă din mână veasla și luntrea s'a isbitu,

întregu; lui toți i-amu fostu de o potrivă aproape, toți de o potrivă departe. Nime nu întreba cine a fostu; nime nu întreba ce a fostu: toți scim ce a fostu elu pentru noi.

Născutu din părinți macedo-romani în cea dintâiu diu a anului 1809, în Miskolcz din Ungaria, Anastasiu Siagun'a petrecu copilăria sea și începui studiile la casa părintească; urmânduși apoi studiile și terminându cursulu juridicu în Pest'a, potrivit cu aplecările se se firesci, elu pasi în cariera preotiească, făcându-si studiile la institutul teologicu din Versetiu. După terminarea cursului teologicu, tinerulu Anastasiu Siagun'a fu denumitu professoru la institutul teologicu din Versetiu, iera mai târziu se consacra ordului monachalu în monastirea Hopov'a (Sirmia). Cu această ocaziune elu luă numele monachalu „Andrei.” Preste putiuna vreme fu transpusu că profesoru la institutul teologicu din Carlovietu, fiindu tot-odată și secretariu archidieceșanu. Că archimandritu, Andrei Siagun'a, fu încredințatu cu conducerea monastirei Covila.

Devenindu episcopiu a ardelenă vacanta, bine meritatulu archimandritu, prin rescriptulu imperialu din 27 Iunie 1846, fu denumitu administratoru alu acestei dieceșe.

În 2 Decembrie 1847 elu fu alesu de către sinodulu dieceșanu de episcopu alu Ardeleni.

De aici înainte Archiereulu Andrei este alu nostru: devenindu elu unu centru alu mișcărilor noastre atâtea nationale, cât și bisericești, viața lui este o bucată din propriu-ni viața.

Episcopulu Andrei a adăsu cu sine în viața însușiri rare: unu sufletu puternicu, o voință bună, o via aplecare către lucrarea nepartinită. Elu nescimintu stă deasupra cercului, în care se află.

De-si fu nascutu departe de trupulu nației, de-si trebu să se desvôle între magiari și serbi, elu în toate vremile pastră fondulu romanu alu sufletului seu: iubirea către popor, din care facea parte și conștiința legăturii sufletesci, ce-lu împreună cu aceia.

Lucrarea lui nu pot să fie decât folositoare; elu ni se ivi că transmisu de providență.

Delocu la pasirea sea în viața, românii purcesera spre o mișcare de însemnată epocală. Că presedinte alu adunării nationale dela 3/15 Maiu 1848, elu se află în fruntea acestei mișcări. Si aici remase preste aproape întreaga sea viața: că presedinte alu comitetului nationalu, elu deveni demnulu reprezentant alu românilor ardeleni. În deputațiunile la Innsbruck, Pragă, Olmütz și Viena, precum și în lucrarea sea pentru restaurarea metropoliei române resaritenă din Ardelu elu areta

Cea luntre ce portase în sinu-i pe națiune,
Si ce-o conduse densu cu multa 'ntiepciune,
Ah! D'omne! fi cu mila de-alu Teu sermanu popor,
Mai dă-i Tu înc'odată asiă archipastoriu!

Oraviu'a, 17/29 Iunie 1873.

At. Marienescu.

Apele minerale dela Slanicu.

(Urmare din nr. 49.)

Isvorele N. 2, 6 și 7 (St. Magdalina, Spiridonu și Aglaia).

Cu cât vedem sporindu proporțiile sărei în apele muriatice alcaline a Slanicului și mai cu deosebire în Nr. 2, 6 și 7, cu atât lucrarea lor se va apropia mai mult de aceea a apelor sarate dela Kreutznach dela Ischl și dela alte asemenea isvore sarate precum și de apă de mare mai alesu cându se vor aplica în feredee, chipulu celu mai obicnuitu a întrebuintării apelor minerale care sunt pre sarate spre a fi potabile.

Deosebirile sunt: ca apă dela Kreutznach (că și acea dela Adelhaid) datorește o parte a lucrării se se idrobromatului de soda, de care analiza augăsită numai catimi imponderabile în apele Slanicului: ca apele de la Ischl precum și aceea de mare, cuprind preste o proporție îndoită de idrochloratu de soda, și ca apă de mare lucrăz înca prin materiile organice a se se precum și foarte tare, prin lovirea valurilor. Iera apele muriatice dela Slanicu (afara de Nr. 1.) întrecu pre citatele ape streine prin înbelsiugata ființă în ele a carbonatului de natronu și a acidului carbonicu și această incungurare nu-i de despretiuitu, căci ambe principii facu parte din cele mai active și mai pretiuite ale apelor minerale.

A-si fi pututu prelungi aceste analogii între

românilor calea, ce au se apuce: iera organizându dieceșă pre temeuri canonice, în sinodulu amestecat dela 1850, celu dintâiu după 150 ani, elu puse temelul unei mișcări senatoșe și salutare în biserica ardelenă.

Pre tempulu absolutismulu Archiereulu Andrei de-si în luptă cu sistemul domnitoriu, inaugura o activitate plină de folos nesterse. Organiză institutul pedagogico-teologicu, formânduși, din propriile se se spese, professori în streinatate, înființă tipografiă dieceșană, fondă fîră politică „Telegrafulu Romanu” și tipări toate cărțile bisericești.

Numai putiuna folositoare și numai putiuna cunoscută ne este lucrarea defunctului dela anul 1860 în c'oe. Dietele din Sibiu și Clusiu, despartirea hierarhică de către serbi și organizarea canonică a metropoliei române restaurate de o potrivă încoronă viața Marelui Archiereu și Metropolitu.

Si după toate acestea n'au lipsit în poporulu seu omeni, ce orbiti de ambițiune și pretindendu a fi singuri mantuitori ai poporului romanu, au culesatu să arunce cu piatră asupra bătrânului încaruntitu în lucrare pentru binele obștescu. — Si elu a fostu o jertva a bunătății se se; și elu a avutu se rabde dela cei ce nu se puteau rădică la înaltimea, la care se află elu!

Dar elu a aflatu asilu contră acestor g'one în bogatulu seu sufletu: retrasu din viața publică elu au lucrat pentru îmbogățirea bisericești, alu carei pastoriu era. Cunoștemu fondurile, ce s'au creatu prin lucrarea lui spre susținerea asiedămintelor noastre bisericești; cunoștemu scrierile se se bogate în gândiri foarte mari, prin care a pusu temelul literaturii noastre bisericești, scrieri, ce singure voru rămâne urmasilor nostri că semne ale lucrării noastre sufletesci în acestu tempu plin de lucrări sterpe.

Metropolitulu Andrei este mortu: dar elu în veci va trăi în aceea, ce amu mostenitu dela densu.

Nu plângem în momentulu serbătorescu alu înmormântării lui; nu prin lacrimi se arăta mulțămirea urmasilor către omenii mari: se ingenunchiamu cu pietate, pastrându în sufletele noastre totu, ce ni-a rămasu dela densu!

Fiea lui totu-d'eu să se rămăna pastratu în gândirea poporului român!

„Viitoriulu” din București vorbindu despre mărtea Metropolitului și Archiepiscopului nostru dice următoarele:

„Escelenția sea Andrei Baronu de Siagun'a, Archiepiscopu și Metropolitu alu români-

apele minerale a Slanicului și apele streine, deca nu m'a-si împiedecă de nisca pre mari diferințe de compozitie, cari, de-si p'ote în multe casuri de b'ole n'aru schimbă efectulu într'unu chipu notabilu, în altele înse n'aru iertă substitutiă unora în loculu altora, asemenea ape streine aru mai fi, de pilda: „Karlsbad și Marienbad;” căci cu toate ca aceste cuprind o proporție necomparat mai mare de sulfatu de soda, ele în privirea therapeutica nu s'aru deosebi de Nr. 1 și 3 decâtu prin lucrarea lor mai purgativa, iera foarte putienu prin lucrarea lor topit'oria și lithonriptica. —

Deosebirea de fier s'aru compensă ierasi prin adaugerea nr. 4 și 5. — Nu vorbescu de temperatură isv'orelor dela Karlsbad, care, beute la fată loculu, le imprumuta o însușire deosebită.

Asemenea s'aru putea dice și pentru apele dela Wiesbaden, dela „Balaruc” în Franciă și pentru altele.

„II. Analogii ale apelor ferose nr. 4 și 5. (St. An'a și St. Panteleimonu.)”

De-si apele ferose dela Slanicu (nr. 4 și 5) nu se potu socoti între apele minerale cele mai înbelsiugate cu fier, totu au analogii pretioșe cu isv'orele vestite dela „Spa” în Belgiu, și „Brückenau” în Bavariă, și nu li sunt inferioare decâtu numai în catimea acidului carbonicu, pre care-lu cuprind într'o proporțiune mai mica decâtu numitele ape, pricină din care nici nu sunt asiă usi'ore de mistuitu. Iera amestecându-le într'o proporțiune potrivita cu ună din apele sarate a Slanicului, aceste se voru face mai întaritoare și totu odata, acele ferose mai topitoare și mai usi'ore de mistuitu.

„Cur. de Iassi”

loru' greco-orientali din Transilvania si Ungari'a, la 16 Iunie trecut a incetat din viata. Mercuri la 20 Iunie, conformu testamentului defunctului Archipastorie, a avut locu inmormntarea la Resinari.

Metropolitulu Siagun'a, in tempu de 25 de ani, de candu ocupa demnitatea de capu alu Bisericei greco-orientale, fu stelpulu romanismului dincolo de munti. Erudit si patriotu, generosu si activu, elu lasa in urma-i unu golu, care cu anevoia se va acoperi. Confratii nostri de dincolo 'lu voru plange multu !

Diet'a Ungariei este prorogata si adeca dela 2 Iuliu n. pana la 8 Novembre n. a. c.

Dela sinodulu diecesanu alu Caransebesiului.

Cuventarea Presantiei Sele P. Episcopu Ioanu Popasu la ocaziunea deschideri sinodului tienutu la Dumineca Tomei in anulu acest'a.

Venerabilu Sinodu eparchialu, Multu stimatiloru domni deputati !

La anulu 1870 candu amu inceputu periodulu celoru trei ani de sinode eparchiale, semtiementulu predominantu in anim'a deputatiloru de atunci, carii in cea mai mare parte erau totu cei de astadi, au fostu bucuria, si cu dreptu cuventu, pentru ca atunci amu serbatu celu dintaiu sinodu eparchialu dupa 160 ani, sub care Metropoli'a nostra dreptu maritoriaromana din Alb'a-Iuli'a in Transilvania, si prin urmare si dieces'a nostra a Caransebesiului au fostu incorporate la alta metropolia, de-si de aceea si dogma, dara de altu nemu, atunci la 1870 ne-amu adunatu noi mai intaiu in acesta santa bisericica ca sa ne sfatuimu, sa luamu la pertractare si sa decidem totu cele ce se tienu de organisarea eparchiei, tote cele ce conduc la crescerea, inaintarea si infflorirea bisericei si a scolei, tote cele ce privescu la adeverata fericiere a clerului si poporului pre care 'lu reprezentamu.

Dara si astadi, dupa ce amu petrecutu trei ani, si candu incepemu unu periodu nou de sinodele eparchiale, si astadi totu acestu simtiementu de bucuria este, care prevaleza in anim'a nostra, caei deca vomu arunca o privire scurta la rezultatele castigate in cei trei ani trecuti, aflamu din raporturile asternute sinodeloru, ca in dieces'a nostra a Caransebesiului, ortodocsi'a care este signatur'a bisericei, s'a sustienutu intru tote integritatea ei, si pre langa tota imbultiel'a, ce a suferitu din afara bisericei nostra, numerulu credinciosiloru nostri nu s'a imputienatu, ci a crescutu.

Invetiatorii dela scolele nostre populare confessionale din diecesa propasiescu invederatu intru crescerea si instruirea tenerimei scolare, deosebindu-se prin propunerea invetiaturei dupa metodulu celu mai nou intuitivu.

Confessionaltatea scololoru s'a pastratu intraga, s'a infintiatu mai multe scole de fetitie, s'a radacatu lefa cea mica a mai multoru invetiatori la 300 fl. v. a. si dupa zelulu aretat de comunele nostre bisericesci, starea materiale a scololoru nostre s'aru fi imbunatatitu si mai tare, deca n'aru fi intrevenitu cesti trei ani din urma de recolta rea.

Din fratii nostri romani, amestecati in comune bisericesci cu coreligionarii nostri serbi, s'au despartitu si au trecut sub iurisdictionea episcopesca a nostra a Caransebesiului aproape 18,000 de suflete. Disciplina preotiloru nostri diecesani a fostu multiamitoria, ceea ce se vede din aceea impregiurare, ca din mai multe sute de preoti, nu au fostu pre anu nici 10 insi, cari sa fia cadutu sub pedepse disciplinare. Profesorii de teologia dela institutul nostru clericalu de aici in trei ani au instruitu aproape 90 de clerici bine calificati atatu in sciintia catu si in purtare.

Totu in periodulu celoru trei ani trecuti cade si imbucuratoarea fapta, ca in caus'a pretensioniloru de bani, ce au avut diecesele nostre ale Aradului si a Caransebesiului la fondulu religiunariu din Carloveti, precum si la cele-lalte fonduri comune scolare din Pest'a, prin intielpt'a procedura, prin neobosit'a staruintia, si prin nobili'a abnegatiune a Presantiei Sele Par. Episcopu alu Aradului P r o c o p i u ca preside alu delegatiunei, precum si a celoru-lalti pre demni si devotati membri ai ei, si anume in privinti'a fondului religiunariu, s'au facutu impacinare, si s'a radacatu dela Carloveti 333,994 fl. 92 or. v. a. partea acestoru doue diecese, a Aradului si a Caransebesiului ; iera in privinti'a fonduriloru scolare din Pest'a, prin conlucrarea neo-

bosita si iubirea de jertfa a plenipotentiariloru diecesei nostre, aceste fonduri inea s'au luat la socotela, s'a refutit si s'au impartitu intre noi romani din predisele doue episcopii, si intre serbi, si se astepta numai ulterio'r'a punere in lucrare si raportulu la tempulu seu.

Acum vedindu-me silitu pentru scurttimea tempului, de a curma descrierea mai departe a rezultatelor din acesti trei ani trecuti, ve intreb, cine dintre d-vostra M. stimatiloru deputati, nu va vede in cele mai susu aduse inainte o propasire, o inaintare spre mai bine ? Dreptu aceea salutandu-ve din anima cu „bine a-ti venit u n. deputati“ mi inaltu ferbintile mele rogaciuni catra prea santulu Duhu, isvorulu luminei, si alu intielepciunei, sa verse asupr'a nostra darurile sele cele mantuitoare, ca sa imbratisiemu unitatea spiritului si a inimei, sa fimu toti unu sufletu si unu trupu, sa pastramu cu scumpetate bun'a intielegere intre noi, si crestinesc'a dragoste, ce ne-au condusu la sinodele din periodulu trecut, si se departeze dela noi tota neintelegerea si tota desbinarea, ca asi'a noi prin lucrariile nostre la acestu sinodu, si la sinodele viitoare sa ne apropiemu totu mai tare de inaltulu scopu, ce ni l'a pusu dreptu-maritorea nostra bisericica, si intemeitoriulu ei Mantuitoriulu Chtosu, si astfelu se confaptuimu totu mai multu spre radicarea si infflorirea bisericei si natiunei nostre. Aminu.

Austro-Ungari'a si principatele Dunarene.

B u d ' a - P e s t ' a , 25 Iunie.

Scirile despre renuncierea la tronul a principelui Carolu din Romani'a au amutitu si au primitu, prin caletori'a principelui, o desmintire reala. Fara indoiela ca presinti'a ministrului de externe, d. Boerescu, in suit'a principelui, face ca acesta caletoria se nu fia lipsita de ore-care caracteru politicu. Tote probabilitatile plededia pentru impregiurarea ca guvernulu romanu, este aplecatu a se pune in contactu mai de aproape cu Austro-Ungari'a.

Nu este mica schimbarea ce s'a facutu de unu anu incoco in tierile dela Dunarea de josu. In Serbi'a, politic'a aroganta a presuntiunei nationale, care si gasise reprezentantele in persona dlu Ristici de odinora, facu locu unei flexibilitati pline de consideratiuni si in principatele dunarene, fara indoiela ca astadi lumea nu va mai fi surprinsa de ore-care aparitiuni, ca votarea legii spirituoselor sau refusarea junctioniloru cailoru ferate. „Piemontele Slaviloru de sudu“ si-a inlaturatu tendinti'a sea de a uni poporele ; Romani'a nu se mai considera, celu pucinu in politic'a oficiose a guvernului, ca corona a marelui imperiu daco-romanu alu viitoriului si numai arunca priviri cupide asupr'a partiloru romane din Transilvania. Mai in acelasi tempu, atatu in Belgradu catu si in Bucuresci, s'a proclamatu politic'a de revenire si de temperantia.

Este palpabile ca intalnirea monarchiloru la Berlinu si apropierea ce s'a manifestatu intre Austro-Ungari'a si Russi'a, a contribuitu esentialmente la acesta schimbare de opinii : ele au pus capetu agitationiloru care, de-si nu se mai faceau dupa ordinele, dara totusi in numele Russiei, si mai cu sema au sustrasu terenulu propagandei panslaviste. Partit'a progresistiloru si a nationaliloru din Serbi'a, precum si partit'a Rosiloru din Romani'a, se vediu lipsite de radimulu lor de pana acum, si, in momentul in care se vediu nevoite a inceta pana la ore-care gradu pretensiunea lor asupr'a propriiloru guverne, li se oferi si loru posibilitatea de a pasi pre calea unei politici mai moderate si mai putienu fantastice.

De-o cam data, rezultatulu acestei conceptiuni modificate in guvernele respective sa reduce, in realitate, numai la aparintie negative. An renunciatu la continuarea unei lupte provocate intr'unu modu frivolu : mai cu sema in Belgradu au fostu desamagite prin propria-le danna. Oprirea corabieloru de a mai debarca pre Dunare la tiermuri serbesci — despre acest'a se convinsu repede guvernulu serbu — precumpani in destula de multu favorurile pre care le avusesera prin practicarea unor mici vesatiuni comise in comptulu propriei suveranitati de statu. Pre teramulu represalielor diplomatice, nici Serbi'a nici Romani'a nu se simtira destula de puternice in fati'a Austro-Ungariei si era in interesulu nostru ca amendone sa se arete onorabile si sa se asigure in contr'a unor desavantagie durerose, ce aru fi urmatu pentru aceste state dintr'o atitudine ostile fatia cu puterniculu loru vecinu,

Inse, prin acest'a, in totu casulu se deslega numai o parte a cestiunei si celoru trei state dunarene totu le mai trebuie o educatiune, prin care se inaintede interesele austro-ungare intr'unu modu cu multu mai positivu decatu pana acum.

Acu se presinta de sine cestiunea portiloru de feru. Este sciutu ca ambele state privira cu ochi putienu simpatici acesta intreprindere sanctionata de conferinti'a pontinica si incredintata Austro-Ungariei si Turciei. Serbi'a se temea de deschiderea Dunarei pentru motive politice, iera Romani'a din cause de economia politica. Cea dintai n'aru putea remane indiferinte vedindu ca se deschide unu drumu, pre care i s'aru ofera unei flotile turcesci posibilitatea de a-si arunca ancor'a in portulu dela Belgradu : Romani'a se teme de concurenti'a comericiului de cereale alu Ungariei si de nimicirea monopolulu comerciale, pre care i l'a creatu situatiunea actuala a Dunarei pentru Galati si Giurgiu. Inse aceste consideratiuni pusilanime si egoiste trebuie sa cada, deca guvernele din Belgradu si Bucuresci dorescu sa li se ofere din partea Austro-Ungariei unu ecivalinte prin concursulu seu morale.

Este momentul supremu ca in fine sa se ia in seriosu cestiunea de care depindu interese adeveratu europeu si care, din nefericire, este incredintata contimporaneloru dificultati ale indolintiei turcesci seu ren mascatelor antipatie ale statelor respective. Punctulu de gravitatiune alu relatiuniloru nostre actualu cu Oriintele trebuie se-lu cautamu in cestiunile materiale si e cu atatu mai oportunu sa se gasescu, pentru acestu punctu de gravitatiune, adeverat'a lui basa. In ceea ce privescu specialmente Romani'a, apoi Austro-Ungaria, afara de cestiunea Portiloru de feru este atinsa si de cestiunea Jidoviloru. Legea spirituoselor este votata, a primitu sanctionea principelui si d'abi'a s'aru mai pute impedea in aplicarea ei, insa respingerea amenintatoreloru ei consecutiv ce aduce marelui poporatiuni evreiesci din Principatele-dunarene, intre care se afla mii de familii Austro-Ungare, depinde fara indoiela, dela puterea Austro-Ungariei. Trebuiescu castigate garantii siore pentru aperiarea Jidoviloru din Romani'a. Este claru ca nimicu nu ne-aru pute ofera mai bine aceste garantii, de catu inchieierea unei conventiuni comerciale. Va fi ore Austro-Ungari'a in stare sa-si cescige unu dreptu conventionale la libertatea comerciale a supusiloru sei din Principatele-dunarene ? Atunci o legislatiune atatu de unilateralu si arbitraria, precum a fostu aceea care s'a manifestatu prin legea spirituoselor, aru deveni pentru viitoru imposibile, si totu de odata s'aru pute paralisa desavantagiele legiloru dej votate. Deca controlulu opinii publice, dreptulu de supraveghiare alu Europei si puterea suzerana a Turciei s'au aretat pan'acum insuficiente dea impedea abusurile de stat si sociale, cari sunt nisce adeverate pete infame in civilizatiunea moderna a Romaniei, apoi in fine a sositu tempulu in care ele trebuiescu inlocuite prin nisce relatiuni de dreptu positive. Esistu state cari trebuiescu constrinse cu fortia pentru ca se si implinescu missiunea loru naturale, spre aperiarea intereselor civilizatiunei si ale umanitati. Numai unu tratatu comercialu aru pute ofera Austro-Ungariei astfelu de midiloe de pressiune in contr'a Romaniei. Cu atatu devine dara mai importante a se lua acesta cestiune ca directiune in relatiunile nostre viitoare cu guvernulu principelui Carolu si a se face amicitia seu ostilitatea nostra dependinte de solutiunea ei.

(Ungaricher Lloyd.)

Politic'a Austriei in Orientu.

Articululu pressei, din Vien'a, — dice corespundinti'a-ungara dela 12 Iunie, — asigurandu ca politic'a orientala a Austro-Ungariei a luat o fatia in sensu favorabilu Russiei, a provocatu o via polemica in jurnalele unguresci. Unu articulu oficiosu din Pesti Naplo recunosce ca, deca nu politic'a, celu putienu modulu de a procede in privinti'a difficultatiloru ce se presinta in cestiunea orientala, a incercatu, in adeveru, o schimbare insemnata in urm'a bunei intielegeri stabilite intre Russi'a si Austro-Ungari'a.

Multiemita numai moderatiunei si intielepciunei tiarului, — adauga corespundinti'a ungara, — intielegera intre cele trei puteri a pututu a se stabili. Tiarulu s'a decisu a amena dela ordinea dilei a politice europene cestiunile ce stau in suspensiune, a carora solutiune nu pote fi fortiaa pentru minutu.

Renuntiandu pentru minutu a impioage princi-

patele danarene o pre cale ce conduce a le sus-
trage dela suveranitatea Portiei, iarulu a facutu
posibilu că Austri'a sa se hotărăse în a schimbă
modulu de a procede în cestiunea orientului. Păna
aci Austri'a eră moralmente forțată a sustine
pretensiunile Turciei. Astăzi numai este vorba de
a mai împedea desmembrarea Turciei și de a se
pune că apărător a statului quo, pre care nimeni
nu cugeta alu atacă. Comitele Andrassy pôte sus-
tine, în unire cu Russi'a, reclamațiunile principa-
teloru, fără că cu acésta se nesocotéscă politic'a
tradițională a Austriei, fundată pre natur'a lucruri-
loru. Pre de alta parte, aru fi lucru copilarescu
de a voi că cine-va se sacrifică interesele de mo-
mentu înflăcăratiuniloru unui viitoru departatu. În-
tielegeră celoru trei puteri este o garanția de pace,
fără a prejudeca nici o soluțiune, nici o aspirațiune,
ale ori cărei naționalități fără osebite.

Programulu guvernului actualu alu Franciei.

Jurnalulu „Nationalulu“ reedităia Syllabus
Enciclic'a Quanta Cura. Nimeni nu va putea obiectă
acestei publicațiuni că nu are legatură cu actuali-
tatea: căci unulu din ministrii de astăzi, dlu Er-
nou, a semnatu de curendu o adresa către pap'a,
în care se cetescu următoarele linii:

Voimu, prea sante parinte, a asigura mersulu
nostru pre calea cea buna și a consolă inim'a voastră
plina de ameraciuni, profesându intrég'a adesiune
a inteligintiteloru năstre către toate otaririle infali-
bile, emanae dela scaunulu sântulu Petre. Con-
vinsi că decisiunile văstre, și în specialu marele
și coragiosulu Syllabus, carele este paditorulu vir-
tutiloru sociale, fiindu că aréa și prescrie ori-ce
eróre contraria, suntă regul'a practica pentru ori-ce
catolicu sinceru; voimu a ne conformă lui, nu nu-
mai cu inteligintiele năstre, dară și cu intrég'a
năstra conduită privată și publica.

Pentru a aréa ce protecțiune pôte aréa socie-
tatea civilă dela unu ministru care a semnatu o
asemenea adresa, este bine a reaminti aci paragra-
fele următoare din Syllabus, cari toate predica revolt'a
contr'a principiiloru ce suntă, dela 1789, bazele
fundamentale ale dreptului publicu din Franci'a:

XV. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
Fia-care omu este liberu de a îmbrățiși și profesă
religiune; ce va crede că este mai dréptă; prin
ajutorulu lumineloru rațiunei sele.

XXIV. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
Biserica n'are dreptulu de a întrebuintă fortă; ea
n'are nici o putere temporală, directă senu indirectă.

XXXI. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
Amesteculu bisericei, în cauzele temporale, atâtu ci-
vile câtu și criminalu, trebuie a fi cu deseversire
inlaturatu, chiaru fără a consultă pre sântulu scaunu
apostolicu și fără a luă în considerațiune reclama-
țiunile sele.

XLI. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
Puterea civilă chiaru cându e exercitată de unu prin-
ce pe necredinciosu, posedă o autoritate indirectă ne-
gativă asupr'a lucrurilor sacre; are, prin consci-
ință nu numai dreptulu ce se numesce ecsecutoru,
dară încă dreptulu ce se numesce abusu.

LXII. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
Trebuie a se proclamă și observă principiulu de
neintervenire.

LXVI. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
Contractulu de casatoria pôte fi separat de sânti-
nien'a bisericei.

LXXI. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
Form'a prescriasă de conciliulu de trei-dieci nu obliga
de locu, sub pedepsă de nulitate, legea civilă care
va stabili o alta formă a se urmă că condițiune
pentru validitatea casatoriei.

LXXIII. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
În virtutea contractului puru civilu, pôte esista ade-
verat'a casatoria între creștini și este neadeveratu
că contractulu de casatoria între creștini trebuie să
fia totu-déun'a religiosu, senu se fia isbitu de nul-
tate în casulu cându nu aru fi sântitu de biserică.

LXXVII. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
Nu mai convine epocii în care traimu că religiu-
nea catolică sa fia considerată unic'a religione a
statului, cu excluderea tuturor celoru-lalte culte.

LXXVIII. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
Nu pôte cine-va decâtu să laude ore-cari tieri ca-
tolice, unde legea prevede că străinii ce vinu acolo

sa se pôta bucura de exercitiulu publicu alu cultu-
riloru loru respective.

LXXX. Anatem'a pentru acél'a care va dice:
Ponteficele romanu pôte și trebui e a se reconcilia și
pune în armonia cu progresulu, cu liberalismulu și
cu civilizațiunea modernă.

Din Enciclic'a, care servă de comentarii la
Syllabus, ne vomu margini a produce pasagiulu
urmatoriu:

... Plecându dela acésta ideia, cu desevar-
sire falsă, a regimului socialu, cutezu a desaproba
acésta opiniune gresită, asiă de funesta Bisericei
catolice și mântuirii sufleteloru, opiniune numită
deliru de Gregoriu XVI, predecesorulu nostru de
fericită memoria, adeca că „libertatea consciinței
și a culteloru este unu dreptu propriu alu fia-cărui
omu, unu dreptu care trebuie să fia proclamatu și
asiguratu în toate societățile bine constituite, ca cetă-
tênii au dreptu la deplină libertate de a-si mani-
festă și proclamă publicu opiniunile lor, ori-care
aru fi, fia prin cuventu, fia prin pressă, fia prin
alte mijloce, fără că vre-o autoritate, senu ecli-
siastica senu civilă, se pôta limita acésta libertate.“
Ast-feiu, sustinendu aceste maxime temerarii, nu
se gândescu și nu consideru că propagă o libertate
de perditione.

Programulu ordinei morale este daru în Syl-
labus după cum conchidu astăzi foile guvernamen-
tale din Franci'a.

(La Republique Francaise)

Varietăți.

** Esamelele în institutul nostru
teologicu pedagogicu s'au începutu luni în 25 Iunie
și se voru încheia Joi respective Vineri. Schimba-
rea programei anunțată a urmatu din caus'a repau-
sării și înmormântării Escel. Sele a Presăntitulu P.
Archiepiscopu și Metropolitu.

** De urmatoriu alu repausatulu Metropo-
litu desemnăia N. Tem. Zig. și după dens'a Pest.
Ll, P. Napló, Magyar Polgár și pôte și altele pre
episcopulu gr. cat. dela Lugosiu I. Olteanu.
Erórea acésta este o dovédă cătu suntă de streini
unii publicisti cu referințele tieri; căci atâtă aru
puté să scie ori-cine că unu episcopu gr. catolicu
nu pôte deveni nici odata urmatoriu alu unui me-
tropolitu gr. or. totu asiă precum nici unu supe-
rintendentu luteranu nu pôte urmă Archieppu într'o
Archiepiscopia romano-catolică.

** Uraganulu din Vien'a. Praterulu și
espositiunea au fostu acum patru zile teatrulu unoru
adeverate desastre. În timpu, aprópe de două ore, ne
spunú jurnalele vieneze, dela trei până la cinci ore
după amédi, o ploia torrentială, însoțită de uraganu,
grindina și alimentată de unu vântu furiosu, cadu
asupr'a Vienei, pre care o prefăcu într'o adeverată
mare, senu mai bine într'o serie de lacuri adânci
și noroióse, cari împedecau într'unu modu absolutu
ori ce felu de circulațiune.

Espositiunea, vestit'a clădire a D. Schwarz care
nu fusese până acum supusă la asemenea încercări,
a probatu putien'a ei soliditate. Ploia în galerii că
afară. Visitatorii în zădaru se adapostéu în launtru
sub umbrelele lor; esposanții se grabéu de a-si
acoperi vitrinile lor, și de a lasă pândiele cari le
protegie contr'a priviriloru profane.

Multimea, ce alergă nebună în palatulu espo-
sitiunei, sperându că va găsi unu adăpostu în gale-
riile sele, și unde nu întâlnea decâtu mai multu
emoliune, presintă în adeveru unu spectacolu streinu.
Femelele silentioase se asiediasă pre marginile stra-
deloru, pre scaune și pre mese: ele ascultau mu-
getulu uraganului și resunetulu pre invetițore alu
ploei și grindenei care pareau că suntă animate de
unu adeveratu accesu de furie.

Cându tempest'a fu putienu liniscită, se potú
constată stricăciunile. Ele suntă imense. Toate
mataseriele Lyonului cu deseversire perdute; arborii
seculari jaci trântiti jos; unulu din zidurile pala-
tului de bele-arte derimatu; pasagiurile acoperite,
cari conduc la palatulu de industrie, prezentu as-
pectulu unoru ruine; palatulu industriei este impre-
suratu de apă din toate părțile. Acest'a este aspec-
tulu generalu alu palatului espositiunei.

Pre Prater, acelasi tablou: fluvieri torrentiali
curgeau între spațiurile aleeloru; cafenelele innotau
în apă; pietonii și scoteau cismelespre a traversă
drumulu; chiamau desperat trasuri, a-i căroru cai
refusau de a înaintă.

Pre stradele Vienei din norocire desierse Du-
mineca după amédi, cercevelele dela ferestrele case-
loru și costurile jaceau trântite jos, și pareuri de
apa curgeau pretotindenea. Vienesii, câtu și strai-
nii cari se aflau în diu'a aceea în capital'a Austriei,
și voru aduce cu toții multu timp aminte de
acestu teribilu uraganu.

Concursu.

Pentru ocuparea stăției de capelanu lângă
betrânulu parochu Ioanu Jón'ta din Bochtio, pro-
topresbiteratulu tractului Nocrichiu—Cinculvi-mare,
se deschide prin acésta concursu în întielesulu înal-
tului ordinu consistoriale din 10 Maiu a. c. nr. 453.
până la 20 Iuliu a. c.

E m o l u m e n t e l e s u n t u :

a) Trei jugere de pământu din porțiunea ca-
nonica.

b) Venitulu epatrafirului după stol'a usuată
dela 62 familii cu numele semnate, care toate im-
preună dau unu venitulu anualu de 199 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acésta stațiune, că obligati
de a implini toate funcțiunile nepunctiosului preotu,
suntă avisati, a-si tramite concursese instruite a-
mesuratu „Statutulu Organicu“ până la terminulu
prescriptu.

Nocrichiu în 20 Iunie 1873.

Cu contielegerea comitetului parochiale.

(1—3) G. Maieru,
adm. ppsco.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. din
Cocerdi'a romăna, protopresbiteratulu Ternavei de
josu se escrie prin acésta concursu până la 30
Iuliu a. c. st. v.

E m o l u m e n t e l e s u n t u :

1. Casa parochială cu clădirile economice ne-
cesarie, și gradina de legumi.

2 8 jugere pământu aratoriu, 4 jugere 685⁰
fenatiu dela 82 fumuri câte o ferdela de cucurudu
sfărmitu totu dela aceleși fumuri câte o di de lucru
cu palm'a (claca) și unu puin, în fine stol'a inda-
tinată dela diversele funcțiuni preotiesci cari toate
comutate laolaltă facu unu venitulu de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupă acésta parochia de clas'a
III au a-si asterne subscrisului petitiunile lor —
instruate în sensulu Statutulu organicu, până la ter-
minulu prescriptu.

Deag, 10 Iunie 1873.

Daniilu de Tamasu,

adm. prot.

În contielegere cu comitetulu parochialu.
(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea stațiuniloru invetiatoresci în
protopopiatulu gr. or. alu Mercurei în comunele:

1. Poian'a cu salariu anualu de 300 fl. v. a.
2. Apoldulu-superioru cu salariu anualu de
225 fl. v. a. cuartiru, 4 orgii de lemne și gradina
de legumi. —

Se deschide concursu până în 15 Iuliu a. c.
st. vechiu.

Doritorii de a ocupă aceste stațiuni se invita,
a-si asterne cererile lor instruate conformu pre-
scriptelor Statutulu organicu la subscrisulu în
Mercurea.

Mercurea, în 12 Iunie 1873.

În contielegere cu comitetele parochiale.

(3—3) Ioanu Drocu,
adm. prot.

Concursu.

Pentru ocuparea unei stațiuni invetiatoresci la
scól'a normală rom. gr. or. din Bradu, comitatulu
Zarandu, se deschide prin acésta concursu.

Salariulu împreunatu cu acestu postu este
450 fl. v. a. și se platesce în rate lunare anti-
cipative.

Doritorii de a ocupă acestu postu au de a-si
ascerne petitiunile lor instruate conformu „Statu-
tulu Organicu“ până în finea lunei lui Iuliu a. c.
st. v., la subsemnatulu aici în Bradu, și au a do-
cumentă că suntă romani și de relig. gr. or.; au
absolvatu celu putienu IV cl. gymn. și cursulu pe-
dagogicu senu teologicu; și în fine, că au o portare
morală nepetată. —

Bradu (Cot. Zarandu) 15 Iuliu 1873.

Comitetulu reprezentanției gymnasiului

rom. gr. or. din Bradu.

(1—3) Nicolau I. Miheltianu,
prot. și presied. comitetului.